

[Brusvang.]

alvor, og at der derfor er et behov for at få debatten om denne sag frem i denne sal igen.

Vi har jo i retsudvalget, hvor centrum-demokraternes forslag om ændring af straffeloven har været behandlet igennem et halvt år, meget nøje gennemtygget denne problemstilling. Vi har fra straffelovrådet og retsplejerådet og andre sagkyndige instanser indhentet en lang række udtalelser, sådan at vi ved, hvor vi befinder os med hensyn til denne sag. Det vil sige, at der egentlig ikke var noget med hensyn til selve teknikken, der manglede. Det, der manglede, var en politisk vilje og en politisk beslutning.

Men det er også så heldigt, at gennem behandlingen i udvalget er det blevet mere eller mindre afklaret, hvor flertallet ligger. Og hvis der var nogen tvivl om, hvad der egentlig var flertal for i retsudvalget, så blev denne tvivl i hvert fald bragt ud af verden i går, foranlediget af det dagsordensforslag, som centrum-demokraterne stillede. Ved dette dagsordensforslag, som jo bare var en opfordring til regeringen om at gå videre for at få den retsusikkerhed, der er ved blokadesagerne, ud af verden, blev det jo klart tilkendegivet fra de tilstedeværende repræsenterede partier, at der var et flertal, som gik ind for, at der skulle ske noget, at denne retsusikkerhed skulle ud af verden. Det var egentlig også tydeligt, når man så på de forskellige partiers udtalelser, at der var et flertal for dette, at det gerne måtte være i politivedtægten. Det vil sige, at jeg følte, at dette dagsordensforslag egentlig i samme omfang, som hvis det var blevet vedtaget, afklarede den politiske situation omkring dette problemkompleks. Derfor er jeg altså kun glad for, at jeg nu i dag har lejlighed til direkte at ytre mig om det af venstre fremsatte beslutningsforslag. Det går jo nemlig på nøjagtig det samme som det, vi ville med vort forslag.

Det vil altså sige, at nu har vi sikkerhed for, både gennem det initiativ, som CD tog i går, og gennem det initiativ, som venstre har taget, at denne sag kan komme til afklaring inden ret længe. Det er ikke afgørende, om vi får den fornødne retsregel i politivedtægten, i straffeloven eller for min skyld et andet sted. Det afgørende er, at den nu

kommer, og jeg håber på og beder om folketingets forståelse for, at når vi er en del, der gerne ser dette klaret nu, så er det, fordi vi har en tydelig fornemmelse af, at der også er nogle, der gerne vil forsinke denne sag ud over al måde. Der er mange, der har fremsat ønsker i retsudvalget om, at der skal foretages sådanne videregående undersøgelser og analyser af straffelovgivningen, af grundloven osv., at det er fuldstændig urimeligt. Vi kan simpelt hen ikke lovgive på den måde.

Jeg håber meget, at vi gennem det samråd, vi nu skal have med justitsministeren i morgen, hvor justitsministeren nærmere vil redegøre for enkeltheder i den formulering, sigtende på en ændring af politivedtægten, som vi har modtaget fra justitsministeren, får den endelige afklaring af teknikken, for afklaring af det politiske og den politiske beslutning bagved fik vi allerede i går.

Med disse bemærkninger kan jeg altså bakke fuldt op bag det forslag, som fru Nathalie Lind har lagt frem her. Det er et forslag, der sigter på en løsning og sigter på den samme løsning, som vi sigter på fra centrum-demokraternes side.

Wilhelm (VS):

Vedrørende den rent tekniske side af denne sag, om, hvorvidt den skal overgå til retsudvalget eller ej, kan jeg sige, at det ikke har vor store interesse, så vi skal sådan set ikke modsætte os, at den bliver behandlet i retsudvalget. Der var jo en hel del prokurator-kneb i oktober med hensyn til, hvor disse sager skulle hen, og hvilken udvalgsformand der var bedst til at fremskynde eller forhale sagerne. Vi tror ikke på, at man varigt kan forsvare lønarbejderinteresser på den dér maner med den slags prokurator-kneb. På et eller andet tidspunkt skal stillingen gøres op.

Det politiske i denne sag er selvfølgelig mere interessant. Siden forslaget oprindeligt blev fremsat den 22. oktober 1975, er der jo bl. a. sket det, at vi har fået den blå betænkning med straffelovrådets og andres udtalelser. For at resumere sådan meget kort vil jeg sige, at det, den især indeholder, for det første er en bekræftelse af de historiske forudsætninger for den gældende straffelov på disse områder, som vi vistnok som de eneste havde lejlighed til at nævne under den store blokadedebat i okto-